

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Fames facit ad percipiendam cibi suauitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

runtur multi de cerevisiæ & vini vilitate, obuium illis posuit remedium natura. Optimum potionis condimentum est sitis.

Quemadmodum & cibum omnem fames reddit sapidiorum. Gulosi non famelici fuerunt illi, qui cælesti dape fastidita dixerunt: *Deest panis, non sunt aqua: anima nostra iam naufragat super cibo isto lenissimo*. Gula est, luxus est, non vera fames, quæ inter cibos discernit, immò stultitia est, quæ manna rejicit, & coturnices petit. Fames seria mucidum panem pluitis facit, quàm saturitas crustula è saccharo confecta. Artaxerxes ve vim sitis, ita & famis expertus, cum in fuga quadam direpto illius commeatu, aridis ficis, & hordeaceo pane vesceretur: *Dij boni, inquiebat, cuiusmodi voluptatis hæcenus in expertus fui? Ad eundem modum Ptolomæus Lagi F. cum peragranti Ægyptum, comitibus non consecutis, cibarius in cata panis datus esset, negavit ullum cibum unquam sibi visum suauiore. Aderat enim optimum condimentum fames. Panormitanus auctor est, Alphonsum, cum videret rusticum quemdam humi prostratum vvas auidè comedere, ad suos conuersum dixisse: *Vtinam mihi isto orio comedere Dij dedissent!* Quod etiam D. Augustinus optauit, cuius hæc sunt verba: *Transiens per quemdam vicum Mediolanensem, animaduerti pauperem mendicum, iam credo saturum, jocantem atq; letantem: & ingemui, & locutus sum cum amicis, qui mecum erant, multos dolores infaniarum nostrarum, quia omnibus talibus conatibus nostris. (qualibus tunc laborabam, sub stimulis cupiditatum trahens infelicitatis meae sarcinam; & trahendo exaggerans) nihil vellemus aliud, nisi ad securam latitiam peruenire, quò nos mendicus ille iam praeceisset, numquàm illuc fortasse venturos. Quod enim ià ille pauceculis & emendicatis nummulis adeptus erat ad hoc ego tam arum nosis anfractibus & circuitibus ambiebam, ad latitiam scilicet temporalis felicitatis. Non enim verum gaudium habebat, sed & ego illis ambitionibus multò falsius quarebam. Et certè ille latabatur, ego anxius eram: securus ille, ego trepidus. Et si quisquam percunctaretur me, utrum malle exultare, an metuere: responderem, exultare. Rursum, si interrogaret, utrum me talem malle, qualis ille, an qualis ego tunc essem, meipsum curis timoribusq; confectum eligerem, sed peruersitate; numquid veritate? neq; enim eò me praponere illi debebam, quò doctior eram: quoniam non inde gaudebam, sed placere inde quarebam homi-**

F nibus,

XI.

Num. 2). 5.

Plutarch. in Reg. & Imper. Apophtheg.

Cic. lib. 5. Tutul. q. 9.

Panormit. lib. 1 de reb. gestis Alphonf.

S. Augustin. lib. 6 Confess. cap. 6.

Seneca, ep. 24.

XII.

Cic. lib. 4.
epist. ad Atticum.Erasmi. lib. 4.
Apotheg.S Hieronym.
ad Marcellum.
epist. 54.Sabbato ante
Dominic. 1.
quadagesi-
mæ in Missa.
S Basil de
ieiunio, orat.
2.

nibus, non ut eos docerem, sed tantum ut placerem. Hæc Augustinus de mendiculo lætante, & ludente, quod ei cibatio mucidi panis voluptaria fuisset; quemadmodum & alijs luxus & luxuria est in cruciamentum. Nam fragili corpusculo nostro, ipsa voluptates in tormenta vertuntur, teste Seneca, *Epula cruditatem afferunt, ebrietates nervorum torporem tremoremq; libidines pedum, manuum, articulorum omnium depravationes.*

Habemus ergo, famem sitimque corporibus humanis esse necessariam, utilem, atque ita molestam, ut tamen plurimum faciat ad oblectationem cibi & potus percipiendam. Quid quod & corporum vitia sanet, & animorum? Multi sanè crapula distenti, multi fastidio afflicti, non citius redeunt ad sanitatem, quàm si diætâ curentur, ad quam ipse Cicero, cum chirurgiæ tæderet, se convertit. Iulius Cæsar dicere solebat, sibi idem esse consilium aduersus hostem, quod plerisque medicis contra morbos corporum, fame potiùs, quàm ferro superandos. Nam medici, non, nisi tentatis omnibus, ad sectionem descendunt. Hic mos & hodie manet apud Italos: aduersus omne morbi genus indicunt inedia. Naturæ enim proprius calor abundantes consumit humores, vnde morbi existunt. Qua de causa, etiam sanitatis habita ratione, post pigram hiemem, & hibernos menses Nos, ut loquitur S. Hieronymus, *unam quadragesimam, secundam traditionem Apostolorum, toto anno, tempore nobis congruo, ieiunamus.* Est enim tempus illud animæ corporisque salutis comparandæ, maximè congruum. Vnde Ecclesia ita voluit orari sub initium verni ieiunii: *Adesto, Domine, supplicationibus nostris, & concede: ut hoc solemne ieiunium, quod animis corporibusq; curandis salubriter institutum est, deuoto seruitio celebremus.* Quò etiam alludit D. Basilius, dum ait: *Ieiunium per omne tempus utile est his, qui illud suscipiunt, & c. sed multò magis, hoc tempore, quo per uniuersum terrarum orbem undiq; denuntiatur ieiunii præconiũ.* Multò magis hoc tempore, ait, quia præceptum est eo tempore: quia eo tempore, ad meditandam Christi Redemptoris Passionem & mortem, per ieiunium, præparamur; quia eo tempore ipsum quoque corpus multis superuacuis humoribus, per hiemem collectis, vtiliter ieiunando exinanitur; quia deniq; vernum tempus tenta-

tionibus